

σωσιν ὑπὲρ τῆς κακοήθους ἀποσφραγίσεως ἰδιωτικῆς τινος ἐπιστολῆς...

— Μὰ, κύριε, μοι εἶπεν ὀργίλως, πρὸς Θεοῦ! Σεῖς τρέχετε περισσότερον ἀπὸ ἐμέ!

..

Συνησθάνθη, ὅτι εἶχε δίκαιον καὶ ἔστρεψεν τὴν ὁμιλίαν.

— Σὰς μακαρίζω, ἐξηκολούθησα, ἀλλὰ συλλογίζομαι καὶ τοὺς δικαστικούς κλητῆρας, οἵτινες θὰ σὰς καταδικάσουν ἐν ἡ περιπτώσει ἔχετε καὶ σεῖς, ὡς ἐγώ, νὰ πληρώσητε καὶ ἄλλα χρεὴ ἐκτὸς τοῦ κοινοῦ.

— Ὡ! εἶνε ἀδύνατον νὰ μὲ συλλάβωσι, προσέθηκε χαιρεκράδως. Ἐγώ, φίλε μου, δύναμαι νὰ σκάσω ἐξήκοντα ἄλογα...

Ἐσκέφθη ἀμέσως περὶ τῆς χρησιμότητός του ἐν τῇ Βουλῇ, ἀλλὰ δὲν ἠθέλησεν νὰ ἐπανεέλθῃ εἰς ἀντικείμενον ἐπὶ τοῦ ὁποίου προηγουμένως εἶχεν ὀργισθῇ.

..

Μετὰ μικρὰν σιωπὴν.

— Δύνασθε τὰ πάντα νὰ φθάσητε, ὑπέλαβον, καὶ τοὺς ἵππους καὶ τοὺς σιδηροδρόμους μας ἀκόμη, ἀλλ' οὐδέποτε θὰ δυνηθῆτε νὰ φθάσητε. . . τὸ ὕψος τῶν ἰδεῶν τοῦ κ. Παπαμιχαλοπούλου, τὴν ἀναίδειαν τοῦ κ. Λεβίδου καὶ τὴν ρητορικὴν καταρροὴν τοῦ κ. Βαλσαμάκη.

— Ἐχετε δίκαιον, ἀπήντησε γενόμενος ἐρυθρὸς ἐκ τῆς συναισθήσεως τῆς ἥττης. Εἶνε ἀδύνατον ἄνθρωπος νὰ τὰ φθάσῃ! Καὶ ἀνεστέναξε.

..

Ἠγέρθη ἐν ἀναχωρήσῳ, ἀλλὰ πρὸ τούτου ἐσκέφθη νὰ ζητήσῃ ὀλίγας συμβουλὰς περὶ τοῦ πῶς δύναται τις νὰ γίνῃ πεζοπόρος.

— Νὰ ἐνδύεσθε ἐλαφρῶς, μοι εἶπε, νὰ τρέχετε εἰς τὰ συλλαλητήρια καὶ τὰς διαδηλώσεις καὶ νὰ τρώγητε ὀλίγον. Μὰ προπάντων σὰς συμβουλεύω νὰ τρώγητε ὀλίγον!

— Κύριε Βάϊ, εἰς τὸ ἐπάγγελμά σας μόνον οἱ ἀντιπολιτευόμενοι δύνανται νὰ εὐδοκιμήσωσι, τῷ ἀπήντησα μετὰ θυμοῦ καὶ ἀνεχώρησα.

Τσοπανάιος

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

(Πρόσφατον δημοτικὸν ἔσμα).

Τ' εἶν' τὸ κακὸ ποῦ γίνεται κ' ἡ ταραχὴ ἡ μεγάλη;
Μήνα βουβάλια σφάζονται; μήνα θεριὰ μαλλώνουν;
Μὴ τραγουδᾷ ἡ Ζανταρράς; μὴν εἶν' ὁ Στεφανίδης;
Οὐδὲ βουβάλια σφάζονται, οὐδὲ θεριὰ μαλλώνουν.
Δὲν τραγουδᾷ ἡ Ζανταρράς, δὲν εἶν' ὁ Στεφανίδης,
Μόν' ἐργεῖνε μέσ' στὴ Βουλὴ μεγάλο πανηγύρι.

Κ' ἐπιάστηκαν οἱ δεξιοὶ μὲ τοὺς ἀριστεροὺς των.

Πέφτουν μαγκούραις σὰν βροχὴ καὶ μπάτσαις σὰ χαλάζι,
Καὶ τὸ βρισίδι τὸ λιανὸ σὰν ἄμμος τῆς θαλάσσης.

Τρέχει, πετιέται ὁ Γουλιμῆς, πετιέται ὁ Σκαλτσοδημος,
Κι' ὁ Κοσονάκος τὸ θεριὸ καὶ ὁ Πετροπουλάκης

Κι' ὁ Σάκης ὁ ὠμορφονεὺς κι' ὁ Ράλλης ὁ ἀνδρειωμένος,
Ποῦ τ' ἀναμμένα τὰ κεριὰ στὸ διάβα του σκορπίζει.

Πετιέται ὁ Τζάνης σὰ σκυλὶ στὸ Φλέσσα κατεπάνω
Στοῦ Καραπάνου τὰ μαλλιά ξαμύνει κι' ὁ Ζουλούμης,

Βγάζει πιστόλα ὁ Μπασιάς, στυλῆτο ὁ Βαλσαμάκης,
Βγάζει κι' ὁ Ζήβας ὁ Πλακάς μίαν μεγάλη κάρμα

Κι' ὁ γέρον-Γκίκας ἔβγαλε ὑδραῖικο τρομπόνι.

Σηκώνει ὁ Σωτηρόπουλος μίαν κίτρινη παντιέρα
Καὶ ὁ Λεβίδης χούγιαξε ἀπὸ τὸ μετερίζι:

— Ἐλα, μωρὲ Κουκούλεξα, ἐδῶ νὰ κτυπηθοῦμε!

— Αἰντε, τσιφούτη, νὰ χαθῆς, αἰντε γεβεντισμένε,
Κ' ἐγὼ γυναῖκα δὲν εἶμαι νὰ κτυπηθῶ μαζί σου.

Κι' ὁ Πρόεδρος ἐκτύπαγε τοῦ κάκου τὸ κονδοῦνι,

Κι' ἐτρέχαν χωροφύλακες, φαντάροι καὶ κλητῆρες
Καὶ ἡ Ροζοῦ ἐφώναζεν ἀπὸ τὸ θεωρεῖον:

— Λύσε τὴ συνεδρίασι, σχόλασε, κύρ' Ἀνδρέα,

Τί ἐδῶ δὲν εἶν' κοτόπητταις, δὲν εἶνε μπακλαβάδες,
Δὲν εἶνε διασκέδασι, οὔτε χοβαρνταλήκι.

Ἐδῶ εἶνε δυνατὸς καυγᾶς, παλληκαριῶν ἀντάρα,
Καὶ τὸ μοςχάρι σήμερα θὰ πλέξῃ μέσ' στὸ αἷμα,

Καὶ μέσ' στὸ αἷμα σήμερα θὰ πλέξῃ κι' ὁ Ρικάκης.

Κι' ὁ Θόδωρος ποῦ τ' ἔκουσε κ' ἦτανε σὲ μίαν ἄκρη
Κ' ἐτρέμαν ἀπ' τὸ φόβο του κ' ἡ θυὸς του φαβορίταις,

Ψιλὴ φωνίτσα ἔβγαλε καὶ λέγει τοῦ Δραγούμη:

— Ἀμάν, κουζούμ, ἀμάν, γιαβρούμ, κάνε, Δραγούμ, ἰνσάφι!

Ὀλίγους ἔχω διαλεχτούς, ὀλίγους ἀνδρειωμένους
Μὲ ντέρτια τοὺς ἐκράτησα τόσον καιρὸ μὴ φύγουν,

Μὲ ντέρτια καὶ μὲ βάσανα, μὲ ψεύτικαις ἐλπίδας,
Κι' ἄμα τοὺς χάσω σήμερα ἐγὼ τί θ' ἀπογείνω;

Καὶ ὁ Δραγούμης ἐτρέξε καὶ τῶπε τοῦ Τρικουπῆ
Καὶ τότες ἐκατέβηκε κι' αὐτὸς ἀπὸ τὸ βῆμα.

Τὰ παλληκάρια χώρισαν πρεσβεΐαις τοῦ Θεοτόκη

Κι' ὁ πρόεδρος ἐφώναξε: «— Μωρὲ παιδιὰ, σταθῆτε!

Πιάψτε, παιδιὰ, τὸ μάλωμα, πιάψτε καὶ τὸ βρισίδι
Νὰ κατακάτῃ ὁ κουρνιαχτὸς νὰ μετρηθῇ τ' ἀσκέρι».

Μετριέται ἡ συμπολίτευσις κ' εἶνε ὀγδόντα ὅλοι.

Μετριέται ἡ ἀντιπολίτευσις κ' ἐξήντα εἶνε μονάχα.

Κι' ἀπὸ τῇ συμπολίτευσι λείπουν καὶ τρεῖς λεβένταις

Ὁ Ψύλλας στὸ Συμβούλιο, ὁ Ὅθων (1) στὸ κρεβάτι

Κ' ἓνας ποῦ ἀλλαξοπίστησε κ' ἐγίνηκε μουρντάτης(2).

(1) Ἐννοεῖ τὸν βουλευτὴν Ἀττικῆς κ. Ὁθωνά Μακρυγιάννην, ἀσθενῶντα κατὰ τὴν τελευταίαν ψηφοφορίαν.

(2) Ἀγνωστον ἀνὸς ποιητῆς υπαινίσσεται τὸν κ. Μίλησιν ἢ ἄλλον τινά.

Kessis